

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Puerum alloquitur faculam nocturnam præferentem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

E' quibus in caelo flumina larga fluunt,
 Stella faces acuit, sol dum tenet edita mundi,
 Huius et ex oculis lucida candet humus.
 Hanc Charites comitantur, amor comitatur, & illa
 Eridanus flammam hinc, inde ministrat aquas.
 Huic quoq; tantisper spatium concede iocandi,
 Elysium dum nos conciliarit Hymen.
 Haec mora parua quidem, mortem post cuncta perennat,
 Atq; sub aeterna conditione manent.

PVERVM ALLOQVITVR Faculam
 nocturnam praeferentem.

Pone puer faculam, nil est opus indice flamma,
 Stella mihi fax est, qua duce flamma micat.
 Stella mihi in tenebris lux est, in luce diurna
 Stella mihi speculum, Stella & imago mea est.
 Quisq; meas curas, qui scire incendia poscis,
 Illius ex oculis singula nosce potes.
 Illius ex oculis tibi nostra liquebit imago,
 Quaeq; premant curae, quoq; et ab igne cremer.
 Aëra trahit magnes, rapiunt & sydera nubes,
 Stella trahit sensus, cordaq; nostra rapit.
 Quisquis ades, stellamq; uides, mea pectora cerne
 In speculo, speculum pectoris illa mei est.
 Illa meos magnes sensus rapit. illa dolorum,
 Illa uoluptatis fertilis aura mea.
 Illa meum sydus, seu sol, seu luna, Venus'ue,
 Lucifer illa mihi est, uesper & illa meus.
 Heu heu non uesper, non est mihi lucifer illa,
 Non sydus, non sol, luna nec illa mihi est.

ERIDANORVM

Stella mihi tenebrae, Stella est mihi tristis Orion.

Est nox cum nimbis, est sine luce dies.

Quisquis amas age temne fidem, neu crede puellis,
Deficiet medio Sol tibi nanq; die.

DE VENERE.

i Nsignibat acu, digitum Venus aurea punxit.

Dum tenuis telas pingit Adoni tibi.

Effluit e punctu subitus cruor. hic dea primum

Palluit, & viso penè cruore cadit.

Mox abit in lacrimas timor & dolor, effluit imber

E' lacrimis, lacrimæ pectus, & ora rigant,

Miscet & his amor ipse suas, admotus & ori

Maternos fletus matre fouente leuat.

In pharetram tepidus cadit imber, acutaq; tingit

Spicula, tum irato coepit ab ore Venus.

Nil præter lacrimas uestro de vulnere manet,

Tela inimica homini, tela dolenda deo.

Sint uobis comites timor, & dolor, eia age tela

Ferte uiris lacrimas, tædia ferte deis.

DE VENERE, ET AMORE.

n E fle, ne mihi care oculos corumpe, tuisque

Desine de lacrimis sollicitare meas.

Me miseram, qui singultus? complectere matrem,

Colla foue, inq; meo fesse quiesce sinu.

Belle puer, qui nam lacrimas dolor excit? ubi arcus,

Ah miseram, in pharetra spicula nulla manent.

Dic age dum, neu singulti, neu pectora rumpe,

Quæ rogo, quæ insidiæ? cuius & iste dolus?